

N:o 163.

Af herrar **J. Ström** i Transtrand och **S. L. Olsson** i Älfedalsåsen, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till ändring af vissa i kap. II och kap. V i kungl. förordningen angående hushållningen med de allmänna skogarne i riket den 26 januari 1894 meddelade bestämmelser m. m.

Kungl. Maj:t har i nådig proposition, n:o 47, till årets Riksdag framlagt förslag bland andra till förordning angående förvaltningen af sockenallmänningar och besparingsskogar i Kopparbergs, Gäfleborgs, Västerbottens och Norrbottens län, i hvilket lagförslag enligt dess 1 § dessa skogar skola stå under skogsstatens omedelbara vård och förvaltning. Att några fördelar för nämnda skogars vård härigenom skulle vinnas, synes oss tvifvelaktigt. Beträffande besparingsskogarna i Dalarne, åtminstone i de trakter, där särskilda aftal rörande skogsafverkningen icke lagt hinder i vägen, ha jordägarne själfva vidtagit åtgärder för skogens vård och skydd till och med i vidsträcktare mån, än staten gjort för kronoparkerna i dessa trakter. Besparingsskogars ägare ha t. ex. byggt vägar till aflägsna platser inom skogarna, inrättat vaktstationer för att sommartiden genast kunna hämma skogsbrand, företagit utdikning af sumpiga marker m. m., hvarjämte fullständiga hushållningsplaner, i den mån sådant kunnat ske, upprättats för skogens framtida bestånd. Under sådana förhållanden synas inga talande skäl finnas för en ändring till ett påtvingadt förmynderskap, hvarigenom dessa skogar måhända blefve experimentalfält för skogselever och yngre jägmästare, af hvilka den ene kunde föreslå ett och den andre ett annat

sätt för skogens skötande. Bättre garantier för en god skogsvård synes oss då ligga däri, att skogsägarna själfva få, enligt i vederbörlig ordning fastställt reglemente, välja allmäningsstyrelse samt utse en forstligt bildad skogsförvaltare, som under en längre tid blir i tillfälle att med uppmärksamhet öfvervaka skogens vård. Enär skogsförvaltaren för sina åtgöranden har att lämna redogörelse, ej blott till allmäningsstyrelsen, utan äfven till Konungens befallningshafvande, bör väl detta innebära garantier för hans själfständiga hållning gent emot allmäningsstyrelse, och skogsägare. De af skogsförvaltaren upprättade hushållningsplanerna för skogens bestånd kunde ock därjämte pröfvas och fastställas af domänstyrelsen, som äfven finge att öfvervaka dessa planers tillämpning. För öfrigt synas oss inga skäl tala för besparingsskogarnas inom Kopparbergs län ställande under skogsstatens vård och förvaltning i vidsträcktare mån, än hvad här ofvan blifvit sagdt eller därom möjligen förut finnes bestämdt.

På grund af hvad sålunda anförts, få vi därför hemställa,

det Kungl. Maj:ts förslag till lag angående förvaltningen af besparingsskogar, åtminstone i hvad det samma afser Kopparbergs län, icke må af Riksdagen i vidsträcktare mån bifallas, än att domänstyrelsen måtte äga granska och fastställa de för skogarna upprättade hushållningsplanerna samt öfvervaka desammas tillämpning.

Stockholm den 11 mars 1903.

Joh. Ström.

Smeds Lars Olsson.